

bl. a. vægt på, at konkurrencen fra det sociale byggeri og det private byggeri med statsstøtte (statsgaranti), hvor lejen fortsat er undergivet kontrol, ville give lejerne et naturligt værn mod misbrug fra udlejernes side ved lejeafstøttelsen i det understøttede byggeri. Man tog endvidere i betragtning, at lejerne ville være beskyttet mod urimelige lejekrav fra udlejerens side gennem reglerne i lovens §§ 27-30 og 125 om forbud mod misforholdsleje og andre ubillige lejevilkår.

Udviklingen har imidlertid medført, at det private nybyggeri har antaget et større omfang end forudsat, mens det støttede boligbyggeri efter regeringens opfattelse ikke har haft det forventede omfang til i tilstrækkelig grad at værne lejerne — navnlig i de større byområder — mod urimelige lejekrav fra udlejernes side.

Loven må ses i forbindelse med de øvrige af regeringens gennemførte love, som tilsigter en *helhedsløsning* af de økonomiske problemer (jfr. hvad der herom er anført nedenfor under nr. 65).

Under behandlingen i folketinget fremhævede *Axel Ivan Pedersen* (S), at lovforslaget tilsigtede at sikre befolkningen mod spekulation i boligangelsen. Det private spekulationsbyggeri havde under en fri huslejedannelse kunnet overbyde det sociale byggeri, hvis vilkår og muligheder var undergivet boligministeriets kontrol. Lovændringen var derfor naturlig og hensigtsmæssig, og taleren håbede, at den private byggesektor ville udnytte boliglovens muligheder for opførelse af nødvendige boliger med omkostningsbestemt leje efter de nye regler.

Hverken *Ib Thyregod* (V) eller *Thestrup* (KF) kunne tilslutte sig lovforslaget. Der var allerede i den gældende lejelov bestemmelser, som sikrede lejerne mod urimelig leje, og det var alt for vidtgående at indføre et nyt stort kontrolområde svarende til restriktionerne fra før 1959. En yderligere liberalisering ville være en bedre vej ud af den vanskelige boligsituation. Begge ordførerne kritiserede endvidere stærkt den foreskrevne adgang til at indbringe sagen for boligretten i tilfælde af uenighed i nævnet. Dette ville give store processuelle vanskeligheder, når nævnets flertal fandt en lejeafstøttelse rimelig.

Else-Merete Ross (RV) understregede lovforslagets præventive virkning. Hun fandt lovforslaget påkrævet af hensyn til den del af de private bygherrer, som beregnede sig urimeligt store fortjenester, men betonede, at det langtfra var alle bygherrer, og at der også i høj grad var brug for det private byggeri.

Kai Moltke (SF) gav tilslutning til lovforslaget, som imidlertid efter hans mening kun indebar ubetydelige forbedringer.

Grøndahl (Uafh) kunne ikke gå ind for en sådan genindførelse af restriktioner, som lovforslaget var udtryk for.

I udvalgets betænkning stillede et *mindretal* (Kai Moltke) ændringsforslag, som gik ud på en registrering af lejeaftaler fra 1. april 1959 og fremefter som basis for en fortsættelse af, hvad der